

quedā caritatis erga p̄imū · citra odium
In quibus casib⁹ aut nullū est de se aut re
male pccm. Ira que est appetit⁹ deliberat⁹
vīndicē p̄rie p̄ter aut cōn iuris ordīnē ex
se & vt sic est mortalīs. Presertī si vīndicta
sit notabilis detimenti

De accidīa

Cecidiā dicimus esse tediū mēmī
bomi que ex gñē suo venialis est
quia contrariatur non caritati sed
eiusdem feruori. Sit autē mōrīs
dum p̄ eam aut ex ea mōrīle crīmē incurrit
vt omission eoꝝ que sunt de necessitate salu
tis vt despacio de diuino auxilio aut fūp
siꝝ interfactio. Sola negligentia mōrīs est
p̄ quā id quod sub precepto cadit obmitti
tur quāvis culpabilior in exercitiis spiritu
alibus et yerarchicis vt in missa q̄ p̄pha
nis. Ociūm sanctūm vite contemplatiue et
studiosē delet homo quātū ex se magis ap
petere q̄ officia vite actiue presertim cum
obligacione imminente manifesta necessitate
aut superioris precepto ratiōnabilitē accedē
te. Dimitendum est ocium pro caritate
proximoꝝ inhabilis prorsus ad ocium con
templatiē laboret ip̄e extius ad sui alioꝝ pro
fectū. Et si aliq̄s ad utriūq; valet velud abi
dere magis pfectio est in mixturā hāc in statu

pn̄tis indigentie optimā iudicam⁹. Eua
gacō mentis tpe orōm̄s. ex p̄cepto debite si
fiat ex deliberato oſenſu. at; teneat. illa ſola
m̄trūpit intencō eꝝ debitam orōm̄s. ⁊ facit
ut p̄ceptū nō ſufficienter adimpleteatur niſi
rurſus iteret qđ p̄ euagacōnē hanc mfectū
eſt. qđ tamē fieri alioqñ neq; debet neq; expe
dit. neq; pōt in missa. aut dū hora preteriſt
jbi. dū euagacō eꝝ. qñtūcunq; multa ſit. ex
deliberacōne tenē non volum⁹ tūc hītualis
p̄maria ⁊ virtualis intencō p̄habita de orā
do ut debemus iugit vna manet. Exemplū
eſt de pegrinacōne. Conuersio cordū ad
deū tpe orōm̄s qñuis ſit laudabilior etis
pibus. ſi ſcdm̄ verba et ſenſum orōm̄ ſiat
Attamē iſtud nō eſt nccitatis. qđ de illit
ratis oſtat. et impfē etiā oteplatiuſ non
raꝝ eſt. Impaciētia ⁊ languida mollici
es ⁊ effeminate opassio ⁊ mutabilitas ad
oꝝ rētū ſit ex ſe vitupabiles ⁊ i culpā mōz
lem vergūt dū ex inde ea que iuſſa ſit fieri
vel exequi. ſclicꝝ ⁊ veritas vite doctrīne at;
discipline reliquūt. Tediū boni puenī
ens ex difficultate opis. aut ex malitia co
plexionis abſeq; culpa plus in iohanne ꝑ
in petro auget meritū ⁊ laudē iohām̄s. ſi ⁊
dū in etis ip̄e cum petro equaliter opetur

Difficultas in ope virtutis ex assuetatione
vicioꝝ pueris plus de pse dimittit iōe;
laudis et glorie meriti ꝑ augmētꝝ. Tamen
male habituatꝝ quī nisi ex maiori conatu
opus simile ad bene habitatū perficere nequit
magis inde redditur incidentaliter commendā-
dus. Pusillaminitas qua quis contra
iudiciū superioris sui et prudencioris sui repu-
tat se minus iusto ad aliqua faciendum et
principaciter refugit officia a superiori imposita
ad inobedientiam superbum imputatur quia
iudicium suū nimis prefert et innititur pri-
udentie proprie. Secus si ducatur proprie lege
spiritus sancti de qua debet esse certus. Secus
pt̄ea si sciat piculū suū euident. de quo fidē
facere superiori nequit De Avaricia

Varicie obiectum est immo-
derata possessio quod ex genere suo
non videtur esse mōre vniuersalit
sed in mōre transiit dum ex delibera-
tione efficaci et absoluta appetuntur querū-
tur vel rapiuntur aut retinentur aliena iniuris
dñis qualicūq; modo fiat clam vel palam
vi vel fraude consilio vel aurilio. Presertim
si res sit notabilis detrimenti et appetitu sus-
cipiente etiam licita vel propria bona